

*TUOMIOPÄIVÄ ENTER*

# *TUOMIOPÄIVÄ*

## *ENTER*

Intertekstuaalinen viite: Röp-riimit.  
Lähde: oscar & cristian / Plata & Plomo

©AK Kustannus ja Anne Lukkarila  
Kansi: AI ja Suunnittelutoimisto Tammikuu

978-952-7287-25-5 Tuomiopäivä Enter PRINT  
Paino: Booksfactory 2024

978-952-7287-26-2 Tuomiopäivä Enter ePub  
978-952-7287-27-9 Tuomiopäivä Enter PDF

## X-3

– Kauhotko sä pilviä hangesta?

Veetin ääni murtuu nauruun, kun tyttöystävä pyllähtää kolmannen kerran liukusuksilla kumoon ja räpiköi lumessa. Esra nauraa ja kohottaa lumista tupsupipoa silmiltään.

Ähellyksen siivittämänä Esra kampeaa pystyyn punaiset läikät kasvoillaan.

Veetin poskipäistä vetää suonta ja hän pyyhkii suolavettä silmistään. Esra nojaa suksisauvoihin, suu mutristuu ehdotukseen:

– Voidaanko vaan kelkailla takas mökille, oon tosi hyvä makaamaan saunan lauteilla, kyllä tää Veeti oli nyt tässä.

– Hikari.

– Pelle!

Veeti kaivaa puhelimen povitaskusta ja liukuu Esran viereen. Kuin yhteisestä sopimuksesta he nojaavat päitään yhteen. Esran ripsissä kimaltelee lumihiutale, Veeti nostaa kameran yläviisitoon. Tykkylumen kuorruttamat kuuset tarjoilevat huurteisen taustan nauraville kasvoille.

He eivät tiedä katsovansa tarkkailijaa lähietäisyydeltä. Niin läheltä, että se voisi koskettaa, silittää kasvoja.

Empimättä tarkkailija kohdistaa tähtäimen Veetin kasvoihin.  
Toinen tarkennus kiinnittyy Esraan.  
Lukittu.

**X+1**

Ali räväyttää silmänsä auki, mieli koettaa hahmottaa olinpaikkaa. Iltauutisten kulmikkaat sävelet hajottavat silmäluomia hiostavan painajaikuvaston pirstaleiksi. Ranka säväyttää tuhat neuroneulasta suoniin. Uitetun koiran turkin haju valuu lämpimänä suupielestä poskelle.

Pupillit haparoivat ympäristöstä tuttuja kiinnekohtia. Aallopituuksilla leikkivät led-valot kehystävät työpöytää, joka on kuorrutettu kahdella näytöllä, kaiuttimilla, mikrofonitelineellä ja näppäimistöillä. Likaisia lautasia, energiajuomatölkkejä.

Paperinpaloja, joissa kumpuilee käsin luonnosteltuja riimejä.

Mustaksi maalatun seinän peittää kahdeksankymmenen viiden tuuman jättinäyttö.

Uutisankkuri puhuu studiossa yksin. Kahta ei enää pidetä studiossa yhtä aikaa. Taas helvetti uutta rokotetta odottamaan, Alin ärtynyt mieli nostattaa adrenaliinitasoa ja saa hänet kohottautumaan sohvalta ja pyyhkäisemään unikuolan oikeasta suupielestään.

– Nyx hei, laita lisää ääntä toosaan.

Alin ääni herättää chatbotin, jättinäyttö värähtää ja näytön alakulmaan ilmestyy häntää vimmatusti heiluttava spanielinpentu.

Ali kohottautuu sohvalta ja tarkentaa katseensa TV-tason päällä välkkyvään uutislähetykseen.

*Uudet luvut osoittavat, että tämä uusi zoonoosipandemia  
— vaatinut enemmän kuolonuhreja kuukaudessa,  
kuin Covid-19-pandemia ensimmäisen puolen vuoden  
aikana — yhteiskunnat sulkevat rajojaan — virallinen  
ulkonaliikkumiskiello astuu voimaan huomenna kello 18  
seuraavilla alueilla...*

– Nyx! Heivaa ne uutiset. Suomiräppiä Spotifysta.

Häntä vispaa ja Kuben Clean täyttää yksiön. Chatbot sentään on oppinut oikeat käskyt kunnon ohjauksessa. Ali nyökyttää niskaa biitin tahtiin ja antaa kädensä levätä hetken farkkujensa etumuksella.

Löytyisiköhän verkkodeiteistä joku riskejä pelkäämätön tälle illalle. Ajatus laimenee haluttomuudeksi, se valuu nivusista jal-koihin kuin harmaa jähmettyvä betoni.

Paskat, otan bissen.

Hän nousee sohvalta parin askeleen päähän jääkaapille. Kahdenkymmenenkuuden neliön opiskelijajyksiö ei tarjoile pitkiä kävelymatkoja.

Hän vetäisee pelituolin alleen ja napauttaa tietokoneen päälle.

Jotain viihdykettä pitäisi keksiä. Datanomiopintojen rästi-tehtävät ei kiinnosta. Nettipokeria ei jaksakaan enää kolmatta iltaa peräkkäin. Ali ikävöi livenä pelattavia Texas Holdem -matseja joissa hän pääsisi loistamaan pokerinaamallaan. Kuntosalille-kaan ei enää päässyt, nurkassa lojuvat käsipainot ei houkutelleet. Lihaksista käsipainoihin on valunut ainakin kilo lisää viime kuussa. Yksi biisi olisi vaiheessa, mutta se saa jäädä huomiseen.

Onko kohta jo yö?

Hän kulauttaa pitkän maltaisen huikan ja heilauttaa hiilen-mustan otsatukan silmiltään.

Jos tekisi jonkun reissun? Nyxiltä voisi tietenkin kysyä mutta chatbotin viisastelevat vastaukset vain ärsyttäisivät. *Old school it is*, hän päättää ja tarttuu valoeffektillä brassailevaan Paracon FLEX -pelihiireen. Hiiri liikehtii ja hyppelee liekin päällä, kunnes näyökkäisee Vivaldin selaimen auki.

Yleensä hän käyttää muuta kuin Tor-selainta ainoastaan har-kiten. Hän tietää kyllä, että muiden kuin pimeän verkon selai-ten incognito-tila on ihan yhtä tyhjän kanssa VPN-palvelusta huolimatta. Varjoverkon sipuliselain varmistaisi anonymiteetin eikä joka jumalan somefidi täyty kaupallisten jättien mainok-sista. Somejätit tallentavat jo ihmisten tunnejalanjäljenkin.

Tässä tapauksessa häntä ei haittaa, vaikka tekoäly alkaisi tyr-kyttää virtuaalimatkatarjouksia. Mekaanisen hiiren näkymättö-mät viiksikarvat haistelevat näkymää.

Ali klikkaa selaimen kursoria ja kirjoittaa riville sanat, joiden hän toivoo toimivan kuin huolella sidotun lohiperhon, joka räp-sähtää veden pintaan houkuttamaan saalistaan.

X2

Ali juoksuttaa hiirtään sivuilla toiselle, mitään kiinnostavaa hänen budjettiluokassaan ei pintaverkossa tunnu löytyvän. Huvenneet säästöt materialisoituvat jättinäytössä, jossa chatbot viusuttaa häntänsä alttiina palveluksille ja elokuvateollisuus tarjoaa korviketta parisuhteelle.

Hän bongaa kaukomatkatarjoontaa ja hymähtää. Parilla sadalla eurolla ja laadukkailla virtuaalilaseilla pääsisi 3D-matkalle, jonka kokemuksista saisi kaupan päälle häkellyttävän todennäköisiä selfieitä norsusafarilta Afrikasta tai lumisia otoksia Alppien jyrkänteiltä.

Las Vegasissa pystyisi piipahtamaan vihittäväenä, tuhannen dollarin hintaan kuuluu myös kansainvälinen vihkitodistus, pelisaldoa ohjatulle casinokierrokselle ja asiaankuuluva herkkukori samppanjapulloineen ja silkkilakanoineen kotiosoitteeseen toimitettuna juhlatilaisuutta varten.

Ei mitään häntä varten. Hän kulauttaa Corona-pullostaan vain huomataksaan imevänsä ilmaa. Ali kohottaa pullon silmiensä tasolle ja heristelee happiatomeja toisiaan vasten. Toista olutta ei jaksaisi juoda, eikä Jesterkään ollut ehdottanut Discord-hengailua.

Katse harhailee hakutulossriveillä ja hän klikkailee jo sivulla kolme. Vegematka, Tarinamatka, Prahan yö vetäjänä *Bi-Your-Guide*.

Just. Vetäjä varmaan. Välistä ja käteen.

Alin katse pysähtyy Tuomiopäivänmatkat-sanaan. Hän klikkaa sivun auki. Jos ilmastokatastrofi oli jotain uutta saanut aikaan matkailussa, oli tämä yksi ensimmäisistä aluevaltauksista. Ajoittaisten matkustusvapaakausien aikaan ihmiset suuntasivat sulaville jäätiköille tai palavien sademetsien hiiltyneille raunioille vain nähdäkseen, millaista peruuttamatonta tuhoa jalo ja älykäs ihmislaji oli saanut aikaan.

Sivusto ei kuitenkaan tarjoa mitään mielenkiintoista virtuaalimatkojen muodossa, vain futurologin raportin aiheesta.

Nyt pitäisi saada jotain ihokarvoja nostattavaa settiä.

Hän avaa varjoverkon selaimen ja sieltä hakukoneen, joka löytäisi myös pimeän netin piilopalvelut. Hän surffaa hakusivulla muutaman minuutin, katse harppoo sivustojen metatiedoilla, joissa avaudutaan selaajalle yleisesti ottaen melko vähän.

Ali vierittää hakutuloksia laiskasti alaspäin ja harhautuu pois selaimesta klikkaamaan auki näytön alavalikosta työpöydältä kansion *Biisit*. Ehkä riimien hiominen olisi viisaampaa hommaa. Hän klikkaa auki viimeisimmän räp-sanoituksensa wordissä. ... *Japon jälkeen visio monocromo / Turhaan tuut pätee sä olet desplomo* ... Keskeneräiset riimit eivät houkuttele, hän avaa vielä Torch-selaimen ja tekee uusia hakuja virtuaalisista matkoista.

Toisen sivun alussa sinisenä hohkavat sanat ja metatiedot, jotka lupaavat ainutkertaista seikkailua Lapin kaamoksessa. Teksti on englanniksi. Hän kumartuu lähemmäs ruutua nähdäkseen verkkosivun osoitteen, joka koostuu pitkästä merkijonosta.

Hän klikkaa sivun auki.

Sysimustalla pohjalla hohtaa pelkkä laskeva säkeistö:

DARK LAPLAND

Find Lapland Polar Nights – dark and addictive,  
unique experience in real Lapland online

Free for one test customer only.

Are You ready to play the game?

Fill the form and apply.

counting: three.two.one.

WARNING: this trip is in BETA-stage.

Sama alla suomeksi, mutta pienemmällä tekstillä. Testiasiakkaaksi pimeään Lappi-trippiin, miksipä ei? Vain yksi valitaan. Lisäksi matka on pelillinen. Kilpailuvietti herää ja humahtaa kehon läpi kuin tornado. Ali kohottautuu tuolillaan ja on täysin hereillä. Tällä tyypillä on otetta. Hän valitsee alasetoalikoasta kielen ja klikkaa näytölle avautuvaa suomenkielistä lomake-sanaa.

Mustapohjainen lomake avautuu ja täyttää koko näytön. Ensimmäinen kysymys lomakkeella saa Alin kulmat kohoamaan:

oletko yksin?

X+4

Alkava pyörre kehossa laimenee hälyääneen.

Ok boomer -soittoääni kavaltaa isän soittavan. Äkillinen harmistutus rypistää Alin kulmat, todennäköisesti soittaisi kertoillakseen miten oli taas käynyt kuusimetsässä suksimassa. Ali kääntää iPhoneen alassuun.

Moni oli hänen isänsä tavoin muuttanut mökilleen toisen pandemian aikana. Boomereiden Välimereltä hankkimat lomaosakkeet olivat vaihtuneet kesämökkeihin ja ympärivuotisiin loma-huoneistoihin Suomessa, kun aurinkorannikoiden kekäleiset sääkartat ja merenpinnan nousu olivat ajaneet suomalaiset ilmastopakolaiset maitojunilla takaisin arktiseen kotimaahansa.

Mielikuva punamultaisesta hirsimökistä sysää lämpimän läikähdyksen Alin sisimpään. Mummola. Ajatus isän hyvää tarkoitavassa huomassa ei Alia silti houkuta. Jos äiti olisi vielä...kurkkuun nousee pala.

Mutta äiti ei ollut enää. Ei pitkään aikaan.

Hänen alitajunnastaan ryömii korviin isän ääni, joka sanoo, ettei se ollut hänen vikansa. Ääni, joka lohduttaa, mutta josta hän vieläkin tunnistaa sen. Epävarmuuden.

Epäilyksen.

Ali ravistautuu irti pienen pojan ikävästä ja mieltään kuristavasta syyllisyydestä.

Hän nappaa sinnikkäästi hälyttävän puhelimen käteensä, pyyhkäisee punaista täplää ja palauttaa linjoille tekstiviestin, joka lupaa hänen soittavan kohta. Hän kääntää katseensa uudelleen mustalle näytölle, jossa kursori vilkkuu vaativana. Muita kysymyksiä lomakkeella ei näy, eteenpäin pääsee vain vastamalla.

Hän nykäisee tuolia lähemmäs näppäimistöä.

oletko yksin

olen

Ali tuijottaa mustaa ruutua. Mitään ei tapahdu hetkeen. Yhtäkkiä hän kuulee tikityksen. Se voimistuu.

Tik-tak-tik-tak-tik-tak.

Tik.Tak.

Hän koettaa paikallistaa hidastuvaa ääntä, kunnes tajuaa sen kuuluvan sinne tänne poukkoilevana stereona kaiuttimista. Samalla sivu imeytyy itseensä kuin musta aukko ja ruutu räjähtää tulipalloksi. Kova räjähdysääni saa Alin hätkähtämään, hänen kasvoilleen piirtyy virne.

Siistiä, mitähän seuraavaksi?

Ruutu pikselöityy uudelleen mustaksi ja ruudulle ilmestyy uusi lomake. Kysymyksiä on tällä kertaa useampi.

tervetuloa beta-tripille pimeään Lappiin,  
oppaanasi toimii Nemo  
voit jatkaa tästä vain, jos olet yli 18-vuotias

jos haluat jatkaa, tarvitsen  
sähköpostiosoitteesi sekä ohjeistusviestintää  
varten puhelinnumerosi  
\*\*\*tietosi ovat turvassa\*\*\*  
matka on ilmainen, kiitos että haet  
testiasiakkaaksemme saat tarkemman  
matkakuvauksen, jos hyväksymme sinut sinulla on  
30 sekuntia aikaa  
\*\*\*tarjous ei toistu.\*\*\*

Ali nojautuu pelituolillaan taaksepäin ja nutristaa suutaan. Lomakkeella kysytään myös nimeä, syntymävuotta ja sukupuolta. Sentään tämä Nemo ei ollut vailla luottokorttitietoja tai sosiaaliturvatunnusta. Puhelimensa lompakkoon hän ei koskaan ladannut luottokortteja.

Ei tähänkään iPhoneen, jonka hän oli lunastanut viime keväänä itselleen kovaa nousukiittoa tekevässä start up -ohjelmointiyrityksestä.

Ali muistaa vieläkin ällistyksensä, kun hänelle lyötiin työssä-oppimisjakson ensimmäisenä päivänä kouraan tuliterä Applen kapula. Toiseen käteen ojennettiin Coca Cola -tölkki ja käskettiin mennä suunnittelemaan myyttiseen taistelupeliin uusia hahmoja.

Puhelin elämöi uudelleen. Boomer taas. Kursori vilkkuu tietokoneen näytöllä. Lomakkeen vastauslaatikon viereen on ilmaantunut laskuri, joka laskee sekunteja kolmestakymmenestä alaspäin, sekunnit ovat hupenneet jo puoleen.

Hän kohottautuu kohti mustaa ruutua ja nakuttelee tiedot lomakkeelle. Enter. Hän nappaa puhelimen käteensä ja tajuaa liian myöhään antaneensa Roundcube-osoitteensa suojatun sähköpostin sijaan. No aivan sama, kai. Isän vakaa ääni laskee

aikarajan nostamaa pulssia ja Ali nousee hakeakseen keittiöstä jotain purtavaa.

– Hei poika ja anteeksi kun näin myöhään. Mutta joko luit tänään uutisista? Täällä pohjoisessa on kateissa sinun ikäinen nuoripari, ajattelin kysäistä olisiko sinun tuttujaasi?

Ali laskee kännykän keittokomeron ahtaalle pöytätasolle ja näppää kaiuttimen päälle. Hän avaa jääkaapin eikä keksi mitä loihdisi puolikkaasta mantelimaitopurkista, keitetystä kananmunasta ja kahdesta nurkistaan kaareutuvasta juustoviipaleesta. Hän nappaa kaikki ainekset tasolle ja muistaa samalla kuivakaapissa lojuvan anjovissäilykkeen

– Siis en kai miksi mä ne tuntisin? Tai ketä ne siis on?

– Ne oli, odotas hetkinen, Esra ja Veeti. Esra Aro ja Veeti Ojala tämän Iltasanoman jutun mukaan.

– Esra? Kyl mä tollaisen nimen muistaisin. Enkä mä tunne ketään Veetiä.

Isän jaaritteluvaihe käynnistyy, Ali keskittyy valuttamaan anjovisöljyä ruisleivälle. Hän taittelee molemmat emmentalviipaleet viipaloidun kananmunan patjaksi, peitoksi kaksi anjovisfilettä. Ei paha noin jämagurmeeksi. Puraistu levittää anjoviksen happamansuolaisen maun suuhun ja saa Alin sylkirauhaset hereille.

– Kuule faija, pakko keskeyttää, mulla on suu täynnä tätä safkaakin nyt. Ja yks homma kesken koneella. Mut soitellaan taas, moikka.

Ali vilkaisee näyttöä, kursori mustalla taustalla vaatii uusia vastauksia. Hän harppoo muutaman askeleen pelituolille, jolle rojahtaa leipä vielä toisessa kädessään. Kun viimeinen öljyinen pala katoaa näpeistä, hän nuolaisee sormensa puhtaammiksi ja pyyhkäisee kosteuden t-paitansa helmaan.

– Nyx, musat pois! Tää lähtee reissuun nyt.

Biitti vaikenee, spanielin häntä vipattaa seinällä hetken kunnes jäätyy paikoilleen. Ali nojautuu eteenpäin ja naulaa silmänsä ruudulle ilmestyneeseen tekstiin.

## X+5

Onnittelut, sinut on hyväksytty  
ensimmäinen matkasi on Forest Victim  
matkakuvauksessa  
luettuasi toimitusehdot alla vahvista paikkasi

Ali silmäilee ehdot, ilmainen matka edellyttäisi kaikkien tarjolla  
olevien matkojen testausta. Kaikkiaan viisi, peräkkäisinä iltoina.  
Jokaisen matkan nimeen on liitetty englanninkielinen varoitus.

Warning  
this is a true online trip to Dark Lapland  
very spooky

Ali nostaa kulmiaan. *Very spooky?* Voisihan olla, että tämä on jonkun 13-vuotiaan penikan tekeleitä. Sitten leikitään jotain itsekeksittyä rosvopeliä umpimetsässä.

Hänen innostuksensa hiipuu. Näitä itseään isompina esiintyviä teinejä hillui varjoverkossa aivan liikaa. Ja viitenä iltana sitten tämän jannun tai janitan keksimillä kummitusmatkoilla. Hän nojautuu tuolissaan taaksepäin ja rummuttaa sormillaan pöydän reunaa.

Jospa antaisi olla.

Samassa Discord hälyttää näytöllä. Hän tuijottaa vielä hetken vilkkuvaa kursoria, räpäyttää silmiään kuin siirtyäkseen ulottuvuudesta toiseen ja siirtyy sitten etäsovellukseen.

Hän klikkaa itsensä linjoille ja näkee jonkin kiemurtelevan, punertavan elimen, joka tekee ameebamaisia liikkeitä koko näytön mitalla.

– Jester, vedä se kieleks kamerasta, toope.

Jesterin suuliha vetäytyy hieman taaemmaksi ja tilalle tulee kaverin tuttu virne. Naama on vieläkin liian lähellä kameraa.

– DWBH, määään, kuis ruikkiiiii-juuu?

Jester venyttää kirjaimia, suuri suu levenee poskia kohti vokaalien ohjaama. Huulten muovailuvaha rypistyy korvasieneksi. Korvasieni avautuu kuin meduusa, kun Jester vetäytyy taaemmas ja osoittaa etusormellaan kameraa.

– Mähän sanoin Ali. Taas on koko helvetin lääni sulussa. Olet pitänyt karata sinne sun Mikko-isin mökille, Lapissa sentään voi horjua metikossa omin luvuin.

– No joo mut liian myöhästä. Eikä se jaksaisi sua, sehän flip-pais.

Jester nojautuu pelituolin selkänojaan, heittää päätään taaksepäin ja räjähtää nauramaan. Taustalla näkyy Jesterille tyypillinen sekasotku, kalsareita ja huppareita lojumassa pitkin huonetta, selän takaa vilkkuu tiskiallas, jonne on kasvamassa hyvää vauhtia Pisan torni.

– Mitä sä selität, meidän ollaan sun fajias kans hyvää pataa, parhaita kamuja.

– Jepjep, mut hei, mä törmäsin yhteen siistiltä vaikuttavaan peliin, mut mahtaako olla jonkun skidin tekele. Löysin sen varjoverkosta, pimeitä trippejä Lappiin, joku Nemo-niminen heebo vetää sen. Peliä se lupaa kans, mut en tiedä, jos passais.

Jesterin ilme vaihtuu kiinnostuneeksi ja naama lähenee taas kameraa, tällä kertaa kasvojen iho kasvaa kalansilmäksi.

– Älä helvetissä, mäkin haluan, mistä sinne pääsee?

– Et pääse jos mä meen, kun se ottaa vaan yhden testaajan, se on joku beta-versio. Haluaa varmaan asiakaskokemusta ja sit jotain palautetta, kato eiks se oo sitä palvelumuotoilua.

Alin ääni hipoo sarkasmia. Asiakaskokemus ja palvelumuotoilu oli hänellä ja Jesterillä parhaillaan menossa oleva kurssi opinnoissa, joka ei olisi voinut kumpaakaan heistä vähempää kiinnostaa. Mitä ohjelmioja sellaisella tekisi? Keskityttäisiin vain 5D-mallintamiseen ja koodaamiseen.

– Mut justhan sä sanoit että taidat passata. Mä otan sen! Jatka nyt sitä passaamista, passaa mua ja passaa mulle se linkki.

Jester pyörittelee silmiään omalle nokkeluudelleen ja hohottaa. Tyypillistä Jesteriä, Ali hymähtää. Kropassa tuntuu taas kihelmöintiä, kuin olisi kahdeksansadanmetrin kisassa ja lähellä maaliviivaa joku yrittää takakaarteessa ohi. Ei muuten onnistu.

– En passaa, verbaalipelle. Kerron sulle sitten, miten kivaa mulla ja teiniöletetulla on leikkiä kukkuluurua sen kotitalon takapihalla.

– Okka, mut otetaanko erä Warzonea vaikka huomenna? Aamusta sit heti, puoliltapäivin. Huomenna. Vai tänään? Onks se jo yli puoliyö. Yöki. Yök. Yli puoliyök?

– Olet jo hävinnyt, toope.

Ali palaa välilehdelle. Ensimmäisestä matkasta on saatavilla traileri.

*Forest Victim.*

X+6

Traileri lävähää ilman eri komentoa koko ruudun levyiseksi räjähdystehostein maustettuna. Pentu tai ei, ei mikään nyppä. Ali nyökkää hyväksyvästi ja nojautuu eteenpäin. Ruutu väreilee pimeänä, kun kaiuttimista alkaa soida kohahteleva taustamusiikki, jonka tehostekohdat kuulostavat Hitchcockin suihkukohtaukselta.

Musta ruutu alkaa antamaan tilaa muille väreille ja äänille, kit-saasti. Ali nojautuu lähemmäs vasenta kaiutinta, muttei uskalla vääntää ääntä kovemmalle. Lumen narskuntaa. Sysinen pimeys rakeutuu, Ali erottaa valokeilan.

Lunta. Kumpuilevaa maastoa. Hankia. Tykkylunta kuusien oksilla.

Valokeila heijastuu selvästikin oppaan action-kamerasta. Ali pystyy näkemään välillä vilahduksen maihinoususaappaista ja välähdyksiä lumisesta metsästä. Opa pysähtyy ja kääntyy viistosti vasemmalle.

Heiluva valokeila paljastaa kasvottoman kelkkahaalariin ja suojahuppuun pukeutuneen ihmisen. Hahmon kädet ovat selän takana, joko sidottuina tai osana näytelmää. Tyypin seisoo reisiä

myöten umpisessa, heittelee huputettua päätänsä vasemmalta oikealle, tempoilee ääneti koko varrellaan.

Ali vääntää volyymiä kovemmalle ja pinnistää poskipäät silmäkulmiin. Hän erottaa tukahtuneita äännähdyksiä.

Oppaan ääni kajahtaa kaiuttimiin karheana. Möreä, katkeileva ääni paljastaa oppaan käyttävän äänenmuunninta. Hahmo ottaa kameran otsaltaan ja kääntää sen omiin kasvoihinsa, jotka peittyvät kommandopipon ja tummien laskettelulasien taa. Lau-seiden välissä opas hengittää raskaasti, kuin olisi juuri lopettanut jonkin fyysisesti raskaan ponnistuksen.

Rahinaa.

Sisään-ulos, sisään-ulos, sisään-ulos.

Olen Nemo ja oppaasi tällä matkalla.

Pelaa kanssani.

Pystytkö sinä pelastamaan hänet Lapin pimeältä puolelta?

Traileri loppuu. Alin kehossa käy kihinä. Jätkä todellakin saa adrenaliinit liikkeelle.

Kuvan laatu, tehosteet, äänet ja fiilis kohdillaan. Lisäksi se, että matkaa myydään pimeässä verkossa, antaa ekstrasävärit. Hyvä veto Nemolta. Ali näyttää peukkua pimenneelle ruudulle, jossa kursori vilkuttaa uudelleen alasvetovalikon kohdalla.

Hän katsoo muiden matkojen nimet.

*SnowTub, Freezing Circus, Santa's Nest, Dark Lapland Enygma.*

Alin vatsassa myllertävät pienet tuhatjalkaiset, kun hän merkitsee toimitusehdot hyväksytyksi ja klikkaa valikosta *Forest Victim*.

Samassa ruutu räjähtää täyteen vihreitä revontulia, taustalla soi Ost+Front niin kovalla, että Alin täytyy säätää kaiuttimia

pienemmälle. Hänen katseensa nauliintuu ruutuun, jossa violetteina ja vihreinä loimuavat revontulet alkavat muodostaa jotain kuviota. Ali pidättää hengitystään. Hän alkaa hahmottaa kuviota, siitä muodostuu luinen kallo, jonka silmät hehkuvat tulenpunaisina.

Myrkynvihreän kallon vasemmassa silmäkuopassa vilkkuu jokin. Ali tarkentaa katsettaan. Tiedosto.

Pääkallon suu liikkuu, ääni on kuin Nemon katkeileva, värähtelevä murina, paitsi syvempi.

tervetuloa pimeään Lappiin

lataa tiedosto toteutusta varten

matkasi voi alkaa minä hetkenä hyvänsä 24 tunnin

kuluessa

pidä koneesi ja puhelimesi auki

Ali pidättää hengitystään ja painaa Enter.